

»Under de seneste forhandlinger er der opnået enighed om, at der til direktivet vil blive knyttet bestemmelser om videregående undersøgelser. Disse bestemmelser vil sikre, at medlemslandenes stiller visse undersøgelseskrav senest, når vægtmængden af et anmeldt stof når op på 100 t pr. år pr. markedsfører. Bestemmelserne er samtidig vejledende for medlemsstaternes bedømmelse af behovet for videregående undersøgelser i vægtintervallet 10–100 t pr. år pr. markedsfører. Visse af undersøgelseskravene betinges alene af vægtmængder, medens andre tillige betinges af resultater i grundundersøgelserprogrammet.

Ved 1.000 t vil det blive obligatorisk for anmeldelseslandet at udarbejde et program for yderligere undersøgelser.

Bestemmelserne afskærer ikke myndighederne i det land, hvor stoffet bliver anmeldt, fra at stille specifikke undersøgelseskrav ved vægtmængder under 10 t pr. år pr. markedsfører.

De videregående undersøgelser vedrører helt overvejende stoffernes mulige forsinkede skadevirkninger.

Ved import her til landet af et i et andet EF-land anmeldt stof vil der ikke efter § 41 kunne stilles krav om undersøgelser i tillæg til de undersøgelseskrav, der allerede i overensstemmelse med ovennævnte undersøgelsesplan er stillet af myndighederne i det land, hvor stoffet er anmeldt.

Kapitel 8's bestemmelser om oplysningspligt i øvrigt berøres ikke af 6. ændring af 1967-direktivet.«

Spørgsmål 33:

Hvor besværligt vil det blive at få ændret en allerede EF-vedtagen mærkning af et bestemt stof, hvis der f. eks. fremkommer yderligere oplysninger?

Spørgsmål 34:

I hvilken udstrækning vil EF's klassificeringer (S- og K-sætningerne) hindre, at der i Danmark indføres regler om, at stoffer/produkter kan mærkes som f. eks. »allergifremkaldende«, »fosterskadende« eller »kræftfremkaldende«?

Svar:

Det eksisterende regelsæt for mærkning af kemiske stoffer er fælles EF-regler, hvor ændringer i kravene til mærkning af enkelte

stoffer eller optagelse af nye faresymboler, risiko- eller sikkerhedssætninger nødvendigvis gør forudgående drøftelser med de øvrige lande.

Normalt – dvs. bortset fra situationer, hvor myndighederne finder andet helt uforvarligt – vil gennemførelsen af sådanne ændringer kræve, at der er flertal herfor i den komité, der varetager ajourføringen af klassificerings- og mærkningsreglerne, foranlediget af f. eks. nye undersøgelsesresultater.

Det er naturligvis en tungere procedure at gennemføre en ønsket ændring gennem et sådant internationalt system. På den anden side medfører systemet, at de danske myndigheder automatisk delagtiggøres i de andre landes overvejelser og forslag. Gevinsten herved har hidtil mere end rigeligt opvejet det ekstra besvær, der har været i enkelte sager, og der har ikke til dato været tilfælde, hvor man i revisionskomiteen ikke har givet danske forslag en tilfredsstillende behandling.

Flere af EF-landene har i de sidste år været interesseret i en mere »oplysende« mærkning i retning af at præcisere, *hvilke* sundhedsfarer der måtte være forbundet med et bestemt stof. Et resultat af drøftelserne herom i EF er de i besvarelsen af spørgsmål 41 nævnte angivelser vedrørende allergirisiko.

Spørgsmål 35:

Ad besvarelsen af spm. 33 og 34:

Hvorledes er den EF-komité sammensat, som efter det oplyste træffer afgørelse om den danske klassificering, mærkning m. v.?

Hvor lang tid er EF-komiteen om at behandle forslag fra medlemslande af mindre rækkevidde (f. eks. om et enkelt stof) og af forslag af større betydning (f. eks. om ændring af fareklasserne)?

Hvilke retlige muligheder har Danmark for at indføre f. eks. skærpede mærkningsbestemmelser, hvis EF-komiteen ikke vil være med hertil?

Svar:

Den i spørgsmålet nævnte EF-komité, hvis fulde navn er »Udvalget for tilpasning af direktiverne om fjernelse af tekniske hindringer for handel med farlige stoffer og præparater til den tekniske udvikling«, er sammensat af embedsmænd fra medlemslandene. Den danske repræsentant i udvalget udpeges